

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

XIII. De eo, qui tum erat Franciæ Dux.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](#)

l. i.e. 1.

Germanica vetere plurimum distitisse index Beda videtur, cum præter latinum sermonem, qui meditatione scripturarum Gentibus illis omnibus factus esset communis, suis tradat linguas in Britannia quatuor, Anglorum, siue Saxonum, Britonum, Scotorum, & Pictorum. Sed erant hæ dialecti tantum aliquæ, cuiusmodi, & hodie plures nostra in Germania, inter vicinos etiam, cernimus. Bedæ ipsius l. de temporib. hæc oratio est. *Veteres Anglicani populi numerauerunt menses suos secundum lunæ cursum, appellantq; lunam monam, & mensem Monath. Decembrem vocant Nalegmonath id est, sacrū mensem Aprilē Eostermonath id est, Paschalem mensem à Dea quadam, cui Theutonici populi in paganismo sacrificia fecerunt mense Aprili, quæ Eoster appellabatur, sunt verò Germanica hæc omnia.* Cū vetere porrò Scotica, seu Hybernica Germanicā valde consenserit, idem eodem loco Beda ostendit. Qui è Scotorum, ait, gente, Rheuda duce, ad Pictos venerunt, vsquè hodie Dalrheudini vocantur. Nam lingua eorum dali partem significat. Partem verò nonne & nos Dail aut Thail vocamus? Et Scotorum linguam magis ad Germanicam accedere, rursumq; ab Hybernica eandem profectam ait Vaticana Bibliothecæ descriptor diligentissimus F. Angelus Roccha.

De dialectis
f. 309. &
334.

XIII.

DE EO, QVI TVM ERAT
FRANCIE DUX.

Dplex huius prouinciæ Dux, & Princeps ab Auctore nostro statuitur. Vnus quando Romam ijt S. Kilianus: alter quando redijt. Et hunc Gosbertum appellat, sicuti & historia S. Burckardi: Beda Iudicem Gosbertum, Sigebertus Gothbertum. Erat verò is sub Regis Francorum potestate, qui tunc fuit Theodoricus, apud quem dignitate præcipua erat Pipinus Grossus, ita vt solo pæne nomine, Rex ipse regnaret, vti aiunt Otto, & Viterbiensis. Vocatur quidem Gozbertus iste in magno manuscripto Breuiario, quod apud S. Bartholomæi Decanum Francofurtensem, virum sanè

l. 2. c. 4.
Martyr.l. 5. c. 13.
p. 17.
Egw. l. i.e. 6.

lau-

Tob 13.

Tob. 2.

Tob. 2. in 70

Cent. 7. c. 6.

f. 170.

In Epis. Her.

laudatissimum, D. Ioannem Latomum vidi; Rex: Sed Regis nomen impropiè, pro eo qui cum potestate paulo maiore ciuitatem quampiam regit, accipitur. quemadmodum multos interdum Reges non in valde magna Regione fuisse legimus. Erat, inquit Auctor noster, *is princeps magno ingenio præditus, licet gentilitatis erroribus fœdatuſ.* Huic fratrem fuisse Troanum, qui Monasterium ante vastam syluam, quod Holzfirchen bey Odenwald vocatur; condiderit, narrat Valentinus quidam Muntzerus, & ex eo Centuriatores: Egvvaldus verò, filium Hetranum, cuius filia Immina Virgo Sanctissima Wirceburgensem arcem S. Burckardo tradiderit, cum fundis, redditibusque omnibus. *superstes,* inquit Buschius, *erat vnius Goberti filius Hetanus, qui post patris mortem, dux Francorum factus, & Religione Christiana feliciter imbutus, construxit eo ipso in monte magnificentum templum in honorem Beatæ Virginis Mariæ.* Sanguinis necessitudinem inter illum ipsum ducem, & S. Kilianum etiam constituit Tritemius & Genebrardus. Sed unde quæſo acceptam? Quod vero addit, primum eum in Germania Christianum principem fuisse, intelligendum, non de vniuersa Germania, sed de hac nostra Franconia. Cur tandem ipſe à seruis interemptus, ipsiusq; iam nominatus filius principatu deiectus, dissertat, sub historiæ finem Auctor. Moguntiacense volumen Gotzbertum ait Hetanis senioris filium, Ruodis nepotem, qui gladio, suis à seruis, occisus sit. eius verò filium Hetranum ab orientalium Francorum populis regno eiectum.

XIV.

QVINAM IN FRANCIA DII
TVM COLERENTVR.

Rebus à quibusdam suprà commemoratus fuit, & à V. Beda, Dea Eoſter, ab alijs tres illæ statuæ, quæ, cum Herbipolitanus pons extrueretur, in Mœni fundo inuentæ, & in Meridionali Cancellorum latere collocatae, forum spectant, cum tamen supra ciues,

aut

